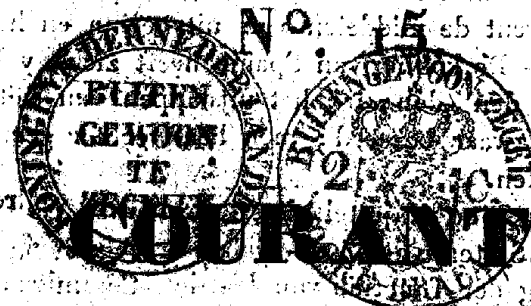
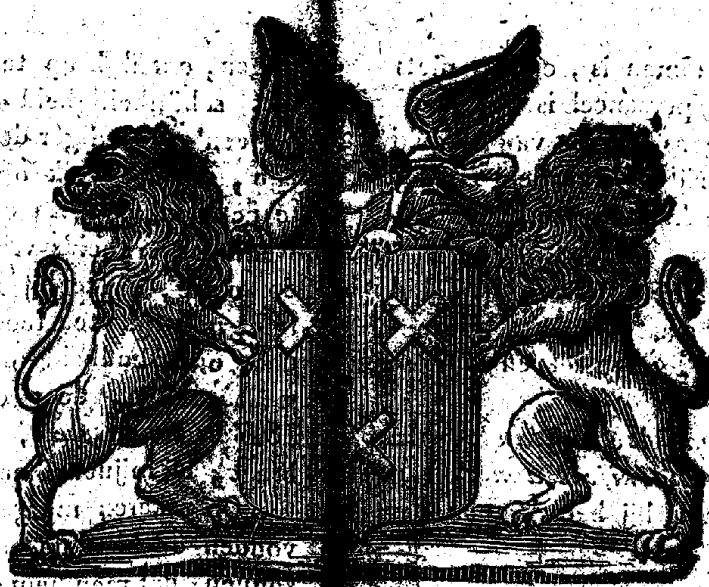

N°. 1830.

BREDASCHE

Zaterdag

den 20 Februarij

Bij deze Courant wordt een **TOEGSEL** gratis uitgegeven.

Deze Courant wordt uitgegeven per post, f 9, 00 in 't jaar, f 4, 50 in 't half jaar en f 2, 25 't kwartaal. Bij de voornaamste Boekhandelaars en Post-Directeuren in ons koninkrijk verkrijgbaar. De Advertentien, welke men in de eerstvolgende Courant verlangt geplaatst te hebben, zullen Dingsdags en Vrijdags vóór 10 uren op zegel gesteld, dienen ingezonden te worden.

De Gouverneur van Noord-Brabant, brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat hij des Donderdags van elke week, des 17^{den} Februaarij 1850, audientie zal verleenen.

A. J. L. VAN DEN BOGAERDE.

N E D E R L A N D E N.

BREDA, — 18 Februarij.

Met groot genoegen vernemen wij, dat aan de heer *Giriche*, kolonel der 2de Afdeling Infanterie, alhier in garnizoen, welke tot kommandant der 1ste Brigade van de 3de Divisie benoemd is, door de heeren Officieren van gemelde afdeling, bij zijn vertrek naar deszelfs bestemming, is aangeboden een zilveren, rijk vergulden, en met inscriptien versierden degen, als een blijk hunner erkentelijkheid voor de vaderlijke zorge, welke de kolonel voornoemd steeds, in het belang van allen, heeft aan den dag gelegd, zoo wel als van bijzondere dankbaarheid aan zijn persoon.

— Op den 17^{den} dezer is het vonnis, in de zaak van den baron *Zinzerling* en zijne medeplichtigen, door de correctionale rechtbank te Brussel, uitgesproken. *Nelis Brouckhorst*, geweten in het Weeshuis te Gent, is, uit hoofde van herhaalde malen, zonder daartoe last van hooger hand te hebben gehad, een groot aantal kinderen, op het naakte lijf, met ledere riemen geslagen te hebben, zoo dat er zichtbare sporen van achter bleven, metsgaders van hen in stikende hokken te hebben opgesloten, en hen op de ijzeren onderlagen van hun bed te hebben nedergelegd, dit laatste echter op bevel zijner superieuren, tot zes maanden gevangenis-straf, in f 25 boete en in de kosten verwezen.

Leclercq, leermeester in hetzelfde huis, is tot eene maand gevangenis, tot f 8 boete en de kosten veroordeeld, omdat hij onderscheiden malen de kinderen, op de hevigste en ongeoorloofde wijze, bij de ooren getrokken heeft.

Aangezien eindelijk de baron *Zinzerling*, regent van het Weeshuis voornoemd, in weerwil het zijn plicht was, te weten, wat er in het Weeshuis aanging, en zijne onwetendheid in dat opzigt hoogst aanmerkelijk is, — alhoewel het zijne plicht geweest was, te zorgen dat de gevangenhokken, waarin de kinderen opgesloten zijn geworden, verbeterd wierden, gelijk zij naderhand ook verbeterd zijn, — niet van dadelijke medeplichtigheid kan beschuldigd worden, uit hoofde, dat deze lijdelijkheid noch misdad, noch misdrijf voor de wet daarstelt, zoo heeft de rechtbank hem vrijgesproken. Het officie heeft van dat vonnis geappelleerd.

Hoewel de debatten in het fransch hebben plaats gehad, heeft men opgemerkt, dat twee der beschuldigten niet durfden spreken, en dat de baron zelf zich veel gemakkelijker in die taal dan in het fransch uitdrukte.

Reeds eene tijde malen heeft de *Courrier des Pays-Bas* zich beklagd, dat zijne brieven hem te laat en geopend, in een pak, met een adres van eene hem onbekende hand, gebragt werden. Thans zegt hij, dat hij den directeur van het postkantoor geschreeven te hebben. „Men war na het afzenden van het biljet,” vervolgt de *Courrier*, „bragt een bode ons eenen brief van den regter ter instructie *Delecourt*, in welken deze heer ons noodigde, om bij hem te komen, ten einde het antwoord te ontvangen op de vragen, die wij den directeur van het postkantoor gedaan hadden. Een onzer mede-arbeiders begaf zich naar den heer *Delecourt*, dewelke hem zeide, » dat hij, regter ter instructie, de brieven geopend had, dat hij dezelve had terug gegeven of doen geven,

» maar dat hij in het vervolg die goedheid niet meer zou hebben.” Op de aanmerking, dat het ophouden der noodzakelijkste brieven den *Courrier* groote schade veroorzaakte, antwoordde de regter: » dat hij daarvan proces-verbaal had opgemaakt, in te genwoordigheid van den drukker, den heer *Coché-Mommens*, die juist op dit oogenblik bij hem in het verhoor was.”

Tot zoo verre nagenoeg de *Courrier*, die, zoo als het te hopen is, niet nalaat, tegen deze geregelijke maatregelen op te treden, evenwel op eenen minder scherp, minder onbeschouten toon dan gewoonlijk. Het zal onzen lezers niet onduidelijk zijn, dat deze vervolgingen met de zaak van den heer *de Potter* in verband staan, eene zaak, die de *Courrier* als de onschuldigste der wereld voordraagt, maar die door andere dagbladen bij lange na niet als zoo onschuldig beschouwd wordt. Wij kunnen niet nalaten, het oordeel van den redacteur van het *Journal de Gand*, bij voorbeeld, bij gelegenheid van een zeker antwoord van den *Courrier* uitgebragt, onzen lezers mede te deelen, hetzelfde luidt als volgt:

„ Wij oordeelen, dat er een compleet en onverschillig karakter in den zin van het wetboek, bestaat; dat de organisatie van een gouvernement in den staat een zoo gewichtig, een zoo ernstig denkbeeld is, dat men zijn verstand niet magtig moet wezen, om zich, gelijk de *Courrier* doet, eene ironie te veroorloven, welke des te ongepast is, daar zij den beschuldiger moet vergrammen, zonder den beschuldigde in het geringst van dienst te zijn.

» Wij oordeelen te zeggen het luide, dat, noch de *Courrier*, noch de *Belge*, in dit oogenblik [de lezer dient onderrigt te worden, dat het *Journal de Gand* op dat oogenblik het bovengemelde op nieuw voorgevallene met den *Courrier* niet weet en nog niet weten kon] de gevolgen van hunne bespottelijke redenen en van hunne dwaze uittartingen gevoelen. Voor hunne vrienden niet bescheidenheid te pleiten, zonder iemand te honoren, zoodanig zou hun plicht en hun regt zijn. Staande te houden, dat de regering zwak is en niet ernstig handelt, is, van alle wijzen van doen, de alleronbehandigste, indien, gelijk wij zeker daarvan zijn, de regering sterk is en deze zaak zeer ernstig behandelt.

» Wij brengen den *Courrier* deze eenvoudige aanmerking onder het oog. Zijne vrienden te verdedigen, op de wijze gelijk hij ze verdedigt, is zichtbaar zoo goed als ze te verraden; zal de *Courrier* hoe groot dan ook het gebrek aan ondervinding en de onverschuldtheid in hem wezen mogen, verwittigd zijnde, ten zelve dan het gedrag volharden, dat slechts schaden kunnen eigen vrienden beten willen verdedigen? En hebben

regt niet, om tegen de regering te worden uit Engeland, zou prins *Leopold*, toen men hem te Brussel deed; om de souvereiniteit van Griekenland te verdedigen, van de ministers gevraagd hebben, dat zijn inkomen van 50,000 pond sterling hem levenslang, en, voor het jaar na zijn dood, aan zijne erven zou verzekerd worden. Dit zou hem, volgens die berichten, achter geweigerd zijn.

De verscheiden fransche dagbladen, en, op goed geloof van de zamen, ook eenige Nederlandsche nieuwspapieren, deelen reeds bijzonderheden mede wegens de expeditie, die tegen Algiers in gereedheid wordt gebragt; zelfs noemen eerstgemelden de officieren, welke bestemd zouden zijn, om die expeditie te kommanderen. Het half-officieel avond-blad zegt desaangaande, dat het meent te weten,

dat hoezeer het besluit tot deze expeditie genomen is, er nog niets omtrent de middelen van uitvoering en het personeel is beslist.

— De Koning van Spanje heeft zich, volgens brieven van Madrid van den 4den, bij het uitstapten van het rijk gevallen zijnde, vrij zwaar bezeerd; men heeft echter geene kneuzing kunnen ontdekken.

— Zijne Majesteit heeft den Graaf *Comet de Wars Ruart*, Lid der Staten van Zuid-Brabant, vroegerig belast met de waarneming der functiën van Districts-Commissaris te Brussel en Militie-Commissaris mede aldaar.

— Men verneemt, dat de kadets *Storm van 's Gravesande*, van *Vollenhoven*, *Mounier*, van *Dentzsch* en van *Thijs Hannes*, van de Militaire Akademie, tot tweede Luitenants bij het Wapen der Genie zijn benoemd.

— Men schrijft ons het volgende:

's GRAVENHAGE, — 15 Februarij.

Sedert twee dagen wordt de aandacht van het publiek ten sterkste bezig gehouden door de arrestatie, welke alhier heeft plaats gehad van den heer *Thielemans*, Referendaris bij het departement van Buitenlandsche zaken. Men zegt stellig, dat die arrestatie in verband staat met de maatregelen, tegen den heer *de Potter* genomen, en dat de ontkenning van onzen, thans zoo ingewikkelden staat van zaken nabij is. Het zou ligtvaardig zijn, iets te zeggen van alle de geruchten, welke zich verspreiden. De zaak is in handen der regtbanken, en elk burger, die het wel met Koning en Vaderland meent, moet den loop des regts eerbiedigen. Doch, wij schromen niet, dezen wensch te uiten, dat alles in het helderst daglicht gesteld worde, opdat de Maatschappij oordeele, opdat het duidelijk worde, waarom de dagbladen der factie zoo hevig hebben uitgevaren tegen het wettig en *secret* stellen van den heer *de Potter*, het wettig in beslag nemen zijner papieren, en waarom zij, in der tijd, zoo hevig gesproken hebben tegen *la loi de mutisme*, waarbij niets minder werd bedoeld dan het besluit des Konings, omtrent de eedsaflegging der ambtenaren genomen, en de hun daarbij opgelegde plicht van stilzwijgenheid. Het is voor de eer van den heer *Thielemans* te hopen, dat de vermoedens, welke tegen hem schijnen te zijn opgesteld, ongrond worden bevonden. Hij toch nam de eedsverplichting niet alleen vrijwillig op zich, maar werd door den Koning bevestigd met de plaats van Referendaris, op eenmaal, zonder dat de eedsaflegging van minderen rang bij het algemeen besluit vervuld te hebben; door welke soort van gunst toch, zoo ligt, op den Koning en koning gedurende ambtenaren in hunne belangen te spreken, doch welke, althans voor genoemden heer, eene reden van dankbaarheid te meer moet geweest zijn.

(Zie verder het Bijvoegsel.)

Mengelingen.

TOEGEZEGDE PARIJSCHÉ CORRESPONDENTIE. (1)

Velen onzer landgenooten, hoezeer overtuigd van de verderfelijke gevolgen, welke de woelingen van eenige lieden, voor de rust van den staat, zullen na zich slepen, willen het echter maar niet gelooven, dat de hoofden onzer zoogenaamde oppositie geheime bij-oogmerken koesteren; dat hun doel is, zoo wel van die genen, welke tot de Ultra-Catholiken, als van hen, die tot der Jakobijner partij behooren, om onzen geheelen regeringsvorm te vernietigen, en dat eerstgenoemde alle magt in handen van de geestelijkheid en den adel, de laatsten daarentegen, wat niet minder erg is, tot de massa willen overbrengen. Tot waarschuwing en nog in deze richting verkeerend, dient het volgende:

— Een brief van onzen correspondent te Parijs, waar waarmede de vromen in een onzer vorige nummers hebben beloofd, is ons toezending meêster oproerige petitiën en manifesten, en door den beroemden Graaf de *Requien* en tweedragt zaaiende.

— In deze konstant van den 1den dezer gaven wij bericht van de aankomst van *Fontenay de Vigny*, en beloofden, bij die gelegenheid, de mededeeling van hetgeen ons werd van daar was toegezonden. Wij waren destijds de eerste der Nederlandsche dagbladen, die dat bericht, betreffende den onbeschaamden vreemdling, bevestigden, en deze bijzonderheid pleit zeker ook aan onze verdere bijdragen. Deze kwamen ons alle gelangrijker voor, en de mededeeling niet langer terughouden.

(de Requien)

wagen, openlijk op te treden als een voorstander uwer grondwet? Met schijnheiligheid durft hij zich voordoen als een liefhebber, als een verdediger der grondwettige regten des volks? Hij zal het zijn, die het volk opruit, om voor de handhaving dier grondwet te petitioneren? En er is niemand bij u te lande, welke dien gewaanden vrijheids-vriend het masker afrukt, en hem voor het op der natie, welke hij tracht te misleiden en in het verderf te storten, openlijk ten toon stelt? Nu wat misschien niemand kan doen, door onbekendheid met vroegere daadzaken, daartoe zal ik u in staat stellen, door de mededeeling van hetgeen mij in den jare 1817 is wedervaren, ter gelegenheid, dat ik eenige dagen doorbragt, bij mijnen bloedverwant, den kanunnik *M. J. S.* te *Aken*.

» Op zekeren morgen, dat ik den kanunnik zeer gramstorig gevonden en hem de oorzaak daarvan gevraagd had, gaf hij mij te kennen, dat men hem sedert eenigen tijd uit *Munster* exemplaren toezond van de in België verspreid wordende libellen, strekkende om de aldaar pas gevestigde orde van zaken om te keeren, de invoering der grondwet te verhinderen en burger-oorlog te veroorzaken. Daar hij een man van een redzaam karakter en een ongeleerd verstand was, zoo keurde hij, natuurlijker wijze, deze strafbare maatregelen, die hij enkel aan den adel en aan sommige kerkvrienden toeschreef, ten hoogsten af.

» Weinige dagen na dat de kanunnik mij het bovengesagde had medegedeeld, werd hem door de *Baronnesse de Blanck*..., uit de provincie *Limburg*, verzocht eene schuilplaats te verleenen aan een ongelukkig geestelijke, die zich, door de vlugt, aan de in België tegen hem aangevangen geregtelijke vervolgingen had onttrokken; en die door de misleiding en kunstgrepen van den abt *Lassus* (vertrouweling van den Bisschop van *Gent*, na *Brugia*), als mede van den graaf *de R.*... , aan het verderf was gestert geworden, als hebbende hij, ten gevolge der vervolgingen van die personen, zich schuldig gemaakt aan het verspreiden van libellen als buiten 's lands, van de oproerige geschriften, waardoor men de belangen tegen de nieuwe nederlandsche regering zocht op te wekken, en de invoering der grondwet te verhinderen.

» De kanunnik, ofschoon verhoord tegen den abt *Monos*, die van de naam van den voortvlugter, wegens deszelfs gehouden handwijze, welke echter geene schuilplaats weigeren aan dit slagtoffer der verleiding en der, misschien te ver gedrevene, gehoorzaamheid aan zijn kerkelijk opperhoofd.

» Gedurende de weinige dagen, welke de abt *Monos* bij ons doorbragt, vernamen wij, dat de in *Munster* toezendende libellen, door hem zelve, voor eenige tijd, aan een vriend in die stad waren overgemaakt; en, op den 1den door den kanunnik gedaan, waarom men er zoo veel prijs op stelde, dat die schotschriften door hem gelezen werden, gaf *Monos* ten antwoord, dat dit was geschied, omdat de graaf *de R.*... zulks, in eenen aan hem geschreven brief, had verzocht, en den naam van den kanunnik had opgegeven, onder dien van niet andere personen buiten 's lands, aan welke de libellen moesten verzonden worden. Toen de kanunnik, die noodt in de omstandigheden met den Graaf *de R.*... gesteld had, hierover te kennen gaf, haalde de abt *Monos* de hand voor den dag, waarvan de vinger, op den 1den middag klaar bleek.

» Na aan *Monos* te hebben kennis gegeven, dat hij niet gewaagde aan de noemen zijde, door den Koning der Nederlanden, eene benoeming tot lid van de *Ridderschap*, als strekkende die instelling alleen *à l'avisement de la noblesse!* kondigt hij den 1den afzending *d'une grande collection de mouchons* (de vliegen) in eenen volgende brief schrijft hij, onder de titel *de la fabrication des mouchons de notre pays*, tevens geeft hij de volgende berichten, aan welke de afzending voortbrengende was, en die hem verzonden werden, en onder die titel *de la fabrication des mouchons de notre pays*. Hij spreekt in dat brief wederom van zijne weigering om lid der *Ridderschap* te worden, en zegt daarbij, *Si le Baron... et O...* *pourraient servir à nous, notre petit ouvrage pourrait réussir... plusieurs biocèses sont d'accord sur les décisions ecclésiastiques relatives au corps equestre; il est certain que les nobles dominent dans l'exemple; les bourgeois et les paysans l'imitent.*

» Op eene andere plaats zegt de schrijver, sprekkende over de vanden der Libellen: *Il nous recommande aussi de penser au plus tôt à en faire un grand nombre, et de les répandre dans le plus grand effet.*

» De brief eindigt met verwijtingen, ter zake, dat de abt Monox twee personen, de heer de TA . . . . en een ongenoemde als missionarissen naar Amerika had doen vertrekken. *Quelle perte pour notre pays!* (roept de graaf uit). *Cette terre est moins attaquée que la nôtre; elle est dans sa situation ordinaire, et la nôtre dans une des plus cruelles; celle-là se montre bien peu zélée pour la foi. Depuis si longtemps elle ne trouve pas encore le moyen de se soutenir, pas même à demi; tout doit venir de l'étranger, et ouvriers, et livres, et ornemens et argent. Ici il y aurait encore tant de ressources, et moins on permet d'en faire un usage public et facile, plus il faut d'ouvriers, et plus cela doit exciter leur zèle.*

» De inhoud van dien brief maakte mij verlangend, om die producten van Nederlandsche nijverheid te kennen; en daar de kannik die fabriekgoederen altijd, met weérzin had ontvangen, zoo viel het mij gemakkelijk, hem te bewegen, ze aan mij af te staan.

» De lezing daarvan overtuigde mij volkomen, dat die geschriften met geen ander doel waren verspreid geworden, dan om onrust en wantrouwen in den nieuw gevestigden Nederlandschen staat te wekken, het volk tot ongehoorzaamheid aan de wetten op te ruijen en met haat tegen den edelen Vorst, die u regeert, te vervullen.

» Ik zal u eens, door eenige uittreksels van die, in den jare 1816, door den Graaf de R . . . . . verspreide schotschriften, overtuigen, dat men thans aan de woorden van dien man kan denken, die men thans met de afvaardiging zijner oproerige peetvaders, de landlieden ter teekening rondzandt, de *libérale* beginselen hoort inroepen.

» In eene dier vlugschriften, getiteld: *Qu'en pensez vous*, wordt de nederlandsche regering met de zwartste kleuren afgeschilderd; en waarom? *d'avoir fait rédiger une nouvelle charte, fondée sur les principes libéraux destructifs des anciens principes et qui tend à compromettre la fortune des peuples de la Belgique.*

» Een ander dier geschriften bevat eene zoogenaamde nota van den secretaris van staat te Rome aan den Nederlandschen Gezant, waarin men onder anderen de navolgende merkwaardige zinsuude aantreft:

Le Saint-pere ne peut accéder au désir de S. M. pour l'institution de Mr. le Comte de M... (thans Aarts-bisschop van Mechelen) une des premières qualités que le Saint-Apôtre requiert dans un Evêque, c'est qu'il jouisse d'une grande réputation, et comme la Belgique par un acte public, en votant publiquement pour l'acceptation de la constitution, et en acceptant dans les États généraux avec prestation de serment.

» En niet hiernaast, maar in de Comp. zich verlatende op de afvaardiging van hun doel (het vernietigen van de oude beginselen), den naam van den Aarts-bisschop mede in het spel te brengen, en door, in hunne *libérale* verdaarigde nota's uit Rome, de geloovigen om den tuin te leiden en hen diets te maken, dat het bezwaren der grondwet door den Paus zelve was verklaard eene zondige daad te zijn.

» In het geschrift, ten titel voerende: *Réflexions sur l'Ordre Equestre*, verraadt zich de ware reden, waarom de Graaf de R.... en zijne adellijke vrienden zoo sterk tegen de nieuwe grondwet werden; die grondwet was te *liberal*; zij gaf te veel invloed à l'ordre des Villes et des Campagnes; de adel kon niet afzonderlijk stehouwen. *En entrant dans le corps équestre on adhère à une constitution fondamentale, on renonce à l'ancienne représentation: les nobles ne s'occupent plus de la confusion des ordres qui est la base fondamentale tend à servir à détruire la Noblesse.* Die hoop is slecht vervuld geworden, welke de ondervinding heeft geleerd. De adel heeft zoodanig afgekeerd met, om benoemingen tot posten waaraan zij niet gerechtigd zijn; maar zulks geschiedt niet, want de grondwet en hare *libérale* beginselen thans meer en meer in 1814 en 1815, maar om dat men nu, door het verlaten van de letter en den geest, hetzelfde oogmerk zoekt te bereiken, dat in vorige jaren mislekt is, namelijk het vestigen eener, voor volk en vrijheid zoo verderflijke andere regering. De grondwet zelve moet nu aan dat doel dienstbaar worden gemaakt; het volk moet oppermid worden, om den grondwettelijken regeringsvorm te vernietigen, en, als de bestaande orde van zaken eenmaal is vernietigd, dan zullen de fabriekanten van zakdoeken van het

jaar 1816 wel zorg dragen, dat die gebate burgers en landlieden zich niet meer in de provinciale vergaderingen met de *Gentilshommes*, gelijk de R.... en dergelijken, vermengen.

» Ik herhaal het nogmaals, wanneer men zoo eens nagaat, wat kunstgrepen er, sedert de oprigting van het Rijk der Nederlanden, door Ultra's van beide partijen gebezigd worden, om het volk te misleiden, ten einde het daarna te kunnen overheerschen en te verdrücken, dan ziet men duidelijk, dat, voor de goede, vreedzame en verlichte burgers, geen ander plegtanker overblijft, dan zich met vertrouwen en moed om den troon van hunnen edelen en grootmoedigen Vorst te scharen.

» Ik had haast vergeten, u te zeggen, dat, onder de genen, aan welke de abt Monox de fabriekgoederen van den Graaf de R.... moest toezenden, zich ook een uwer landgenooten bevond, namelijk de Heer W..... Professor van het seminarie bij Leiden.

» Ik kan U, ten slotte nog de verzekering geven (NB), dat *wenige dagen vóór dat de, door sommige belhamels verspreide oproerige petitiën en covenanten-artikelen het licht hebben gezien, aan iemand bij u te lande, dien ik niet noem, maar wiens naam ik niet het lezen van dezen brief, wel zult kunnen raden, 80,000 franken zijn uitbetaald geworden, welke moesten strekken, om het voortplanten van het zaad van onrust en tweedragt bij u aan te moedigen.*

» Onze regering is te wijs, om aan dergelijke handelingen deel te nemen; zij ziet wel in, dat er, bij ons (d. i. in Frankrijk), even als bij u, met moed en standvastigheid tegen de factiën moet gestreden worden, en dat de gouvernemen ten elken oogenblik moeten ondersteunen, in plaats van het vuur van opstand bij ons aan te stoken. Die 80,000 franken komen ook uit eenen bankrekening, wat digter bij uwe grenzen gelegen dan *Paris*. De naam van den bankier, die, onwetend van het doel waartoe ze bestemd waren, die gelden heeft uitbetaald, is *De la Panouse*.

» Het door een dagblad te *Brussel* vermelde, rakende de *franschen* in Nederland) de belofte of hulp in geval van opstand te verkrijgen, is volkomen waar, even als het antwoord, hetwelk de waardige vertegenwoordiger van onzen Koning aan die landvertoeders gegeven heeft."

Ils achètent tout, ils vendent tout, ils ne croient point à la liberté, ils trahissent, s'ils ne les trahissent pas eux.

De *Courrier des Pays-Bas* van den 11den dezer wijdt een heel afzonderlijk artikel aan de *Nederlandsche Gedachten*; het roept de, op zijne gewone wijze, te betoogen, *que cette feuille n'est pas si haute en zèle et en confiance, qu'il n'est pas éloigné de croire que M. van Maastricht lui-même est le rédacteur de ces Nederlandsche Gedachten.* — Nu, zulk eene verontwaardiging is niet te verwonderen van een dagblad, hetgeen zoo vele Mogende Heeren met hunne bijdragen vereeren; ook zouden zij zelve met stilzwijgen voorbijgaan, ware het niet, dat deze *distincie* stof tot bijzondere aanmerkingen gaf.

Het valt in 't oog hoe men zich tegenover de *libérale* partij waarlijk *Nederlandsche* Blad te bestrijden, en hoe men omtrent hetzelfde op te wekken; en zulks omtrent in de Zuidelijke Gewesten, dan wel in het Noorden. Daar een *Noordstar*, Phedrus gulden spreuk vergetende: *ne cum malefico usum bonus consecret ullus rei*, en met een inachtig antwoord, die de *Courrier de la Meuse* allang nog vermeende, aan zijne bondgenooten te moeten geven, doet, hoofdzakelijk op louter persoonlijke verontwaardiging tegen wij *Zijn Ed.*, des verkiezende, en verscheidene andere aanmerkingen zouden kunnen aanvoeren. — is het leven werd *libérale* omstandigheden betrouwenwaardig. — dat het leven werd *libérale* duikt, welks portret dezer dagen — der nummer daarop te *libérale* afgeschilderd tegenwoordig vooral, dat het *libérale* is *libérale* te verzoeken zijn genomen, maar, dat *libérale* de *Hollandsche* maar zelfs de woordvoeging, *libérale* zijn. — *libérale* wenschen wij de *Nederlandsche* met dergelijke beoordeelingen geluk; daar er, volgens onze wijze van zien, meer eer in gelegen is, om, wanneer men de verdediging van de *libérale* beginselen op zich genomen heeft, door factiezuchtige *libérale* bladen met bitteren wraef en kaarsstakende woede aangevallen te worden, dan dat zulke Journalen zelfs stof voor *libérale* geschrift vinden in de al te naauwgezette redeneringen hunner zoogenaamde

